

Neviim (prophètes) - Livre de Samuel I

Chapitre 20

- 20,1 וַיִּבְרַח דָּוִד, מִנּוּת (מַנְיוֹת) בְּרָמָה; וַיָּבֹא וַיֹּאמֶר לִפְנֵי יְהוֹנָתָן, מֶה עָשִׂיתִי מֵה-עֲוֹנִי וּמֵה-חַטָּאתִי לִפְנֵי אָבִי--כִּי מִבְּקָשׁ, אֶת-נַפְשִׁי.
- 20,2 וַיֹּאמֶר לוֹ חֲלִילָה, לֹא תָמוּת--הִנֵּה לוֹ-עֲשֵׂה (לֹא-יַעֲשֶׂה) אָבִי דָּבָר גָּדוֹל אוֹ דָּבָר קָטָן, וְלֹא יִגְלֶה אֶת-אַזְנִי; וּמִדּוֹעַ יִסְתִּיר אָבִי מִמֶּנִּי אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה, אֵין זֹאת.
- 20,3 וַיֹּשְׁבֶעַ עוֹד דָּוִד, וַיֹּאמֶר יִדְעֵי דַע אָבִיכָּה כִּי-מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ, וַיֹּאמֶר אֶל-יָדְעֵי-זֹאת יְהוֹנָתָן, כֹּן-יַעֲצֵב; וְאוֹלָם, חִי-יְהוָה וְחִי נַפְשְׁךָ--כִּי כָפַשְׁעַ, בִּינִי וּבֵין הַמּוֹת.
- 20,4 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן, אֶל-דָּוִד: מֵה-תֹאמַר וּנְפָשְׁךָ, וְאֶעֱשֶׂה-לָּךְ. {פ}
- 20,5 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-יְהוֹנָתָן, הִנֵּה-חֲדָשׁ מָסַר, וְאֶנְכִּי יֹשֵׁב-אֲשֶׁב עִם-הַמֶּלֶךְ, לְאָכֹל; וְשִׁלַּחְתָּנִי וְנִסְתַּרְתִּי בַשָּׂדֶה, עַד הָעֶרֶב הַשְּׁלִישִׁית.
- 20,6 אִם-פָּקֵד וּפְקִדְנִי, אָבִיכָּה; וְאִם-נָשָׂא לְנֶשֶׂאִל מִמֶּנִּי דָּוִד לְרוּץ בֵּית-לָחֶם עִירוֹ--כִּי זָבַח הַיָּמִים שָׁם, לְכָל-הַמִּשְׁפָּחָה.
- 20,7 אִם-כֹּה יֹאמַר טוֹב, שְׁלוֹם לְעַבְדְּךָ; וְאִם-חָרָה יִחְרָה, לוֹ-יָדַע, כִּי-כָלְתָה הַרְעָה מַעֲמוֹ.
- 20,8 וְעֲשִׂיתָ חֶסֶד, עַל-עַבְדְּךָ, כִּי בְּבְרִית יְהוָה, הִבְאֵתָ אֶת-עַבְדְּךָ עִמָּךְ; וְאִם-יִשׁ-בִּי עוֹן הַמִּיתָנִי אַתָּה, וְעַד-אָבִיכָה לְמַה-זֶּה תִּבְיָאֲנִי. {פ}
- 20,9 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן, חֲלִילָה לָּךְ: כִּי אִם-יָדַע אֲדַע, כִּי-כָלְתָה הַרְעָה מִעַם אָבִי לְבֹא עָלֶיךָ--וְלֹא אַתָּה, אֲגִיד לָּךְ. {ס}
- 20,10 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-יְהוֹנָתָן, מִי־גִיד לִי; אוֹ מִה-יַעֲנֶךָ אָבִיכָה, קֶשֶׁה. {ס}
- 20,11 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל-דָּוִד, לֵבָה וְנִצָּא הַשָּׂדֶה; וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם, הַשָּׂדֶה. {ס}
- 20,12 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל-דָּוִד, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי-אַחֲקֹר אֶת-אָבִי בְּעֵת מָסַר הַשְּׁלִישִׁית, וְהִנֵּה טוֹב, אֶל-דָּוִד--וְלֹא-אֶז אֲשַׁלַּח אֵלַיְכָה, וְגִלְתִּי אֶת-אַזְנוֹךָ.
- 20,13 כֹּה-יַעֲשֶׂה יְהוָה לִיהוֹנָתָן וְכֹה יִסִּיף, כִּי-יִטֹּב אֶל-אָבִי אֶת-הַרְעָה עָלֶיךָ--וְגִלְתִּי אֶת-אַזְנוֹךָ, וְשִׁלַּחְתִּיךָ וְהִלַּכְתָּ לְשָׁלוֹם; וַיְהִי יְהוָה עִמָּךְ, כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם-אָבִי.
- 20,14 וְלֹא, אִם-עוֹדְנִי חִי; וְלֹא-תַעֲשֶׂה עִמָּדִי חֶסֶד יְהוָה, וְלֹא אֲמוֹת.
- 20,15 וְלֹא-תִכְרִית אֶת-חֶסֶדְךָ מִעַם בֵּיתִי, עַד-עוֹלָם; וְלֹא, בְּהִכָּרַת יְהוָה אֶת-אֵלֵי דָוִד, אִישׁ, מִעַל פְּנֵי הָאָדָמָה.
- 20,16 וַיִּכְרַת יְהוֹנָתָן, עִם-בֵּית דָּוִד; וַיִּבְקֹשׁ יְהוָה, מִיַּד אֵלֵי דָוִד.
- 20,17 וַיּוֹסֶף יְהוֹנָתָן לְהַשְׁבִּיעַ אֶת-דָּוִד, בְּאַהֲבָתוֹ אֹתוֹ: כִּי-אַהֲבַת נַפְשׁוֹ, אָהָבוֹ. {ס}
- 20,18 וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוֹנָתָן, מָסַר חֲדָשׁ; וּנְפָקְדָתִי, כִּי יִפְקֹד מוֹשָׁבְךָ.
- 20,19 וְשִׁלַּשְׁתָּ, תָּרַד מֵאֵד, וּבֹאֲתָ אֶל-הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר-נִסְתַּרְתָּ שָׁם בְּיוֹם הַמַּעֲשֶׂה; וַיִּשְׁבֹּתָ, אֲצֵל הָאֵבֶן הָאֵזֶל.
- 20,20 וְאֲנִי, שְׁלַשְׁתָּ הַחֲצִים צֶדֶה אוֹרָה, לְשַׁלַּח-לִי, לְמַטְרָה.
- 20,21 וְהִנֵּה אֲשַׁלַּח אֶת-הַנֶּעֱר, לָךְ מִצָּא אֶת-הַחֲצִים: אִם-אָמַר אֲמַר לְנַעַר הִנֵּה הַחֲצִים מִמֶּנִּי וְהִנֵּה, קָחְנוּ וּבָאָה כִּי-שְׁלוֹם לָךְ וְאֵין דָּבָר--חִי-יְהוָה.
- 20,22 וְאִם-כֹּה אָמַר לְעָלֶם, הִנֵּה הַחֲצִים מִמֶּנִּי וְהִלָּאָה--לָךְ, כִּי שִׁלַּחְךָ יְהוָה.
- 20,23 וְהַדָּבָר--אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ, אֲנִי וְאַתָּה: הִנֵּה יְהוָה בִּינִי וּבִינְךָ, עַד-עוֹלָם. {ס}
- 20,24 וַיִּסְתַּר דָּוִד, בַּשָּׂדֶה; וַיְהִי חֲדָשׁ, וַיֹּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל- (אֶל-) הַלָּחֶם לְאָכֹל.
- 20,25 וַיֹּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל-מוֹשְׁבוֹ כַּפֶּעַם בַּפֶּעַם, אֶל-מוֹשֵׁב הַקִּיר, וַיִּקֶּם יְהוֹנָתָן, וַיֹּשֶׁב אֲבִיר מִצַּד שְׂאוֹל; וַיִּפְקֹד, מָקוֹם דָּוִד.
- 20,26 וְלֹא-דָבָר שְׂאוֹל מֵאוֹמֶה, בְּיוֹם הַהוּא: כִּי אָמַר מִקְרָה הוּא, בָּלְתִי טְהוֹר הוּא כִּי-לֹא טְהוֹר. {ס}
- 20,27 וַיְהִי, מִמִּסְתַּר הַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי, וַיִּפְקֹד, מָקוֹם דָּוִד; {פ} וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל, אֶל-יְהוֹנָתָן בְּנוֹ, מִדּוֹעַ לֹא-בָא בֶן-יִשִׁי גַם-תָּמוּל גַּם-הַיּוֹם, אֶל-הַלָּחֶם.

Lois & Récits de POURIM

Comprendre le sens et appliquer les lois de la joyeuse fête de Pourim. L'histoire détaillée de la Méguila d'Esther, réflexions sur la vraie joie..."

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions

- 20,28 ויען יהונתן, את-שאול: נשאל נשאל דוד מעמדי, עד-בית לחם.
- 20,29 ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר, והוא צוה-לי אחי, ועפה אם-מצאתי חן בעיניך, אמלטה נא ואראה את-אחי; על-כן לא-בא, אל-שלחן המלך. {ס}
- 20,30 ויחר-אף שאול, ביהונתן, ויאמר לו, בן-נעות המרדות: הלוא ידעתי, כי-בחר אתה לבן-ישי, לבשתך, ולבשת ערות אמך.
- 20,31 כי כל-הימים, אשר בן-ישי חי על-האדמה, לא תכון, אתה ומלכותך; ועפה, שלח וקח אותו אלי--כי בן-מות, הוא. {ס}
- 20,32 ויען, יהונתן, את-שאול, אביו; ויאמר אליו למה יומת, מה עשה.
- 20,33 ויטל שאול את-הסנית עליו, להכות; וידע, יהונתן, כי-כלה היא מעם אביו, להמית את-דוד. {ס}
- 20,34 ויקם יהונתן מעם השלחן, בחר-אף; ולא-אכל ביום-החדש השני, לחם--כי נעצב אל-דוד, כי הכלמו אביו. {ס}
- 20,35 ויהי בבקר, ויצא יהונתן השדה למועד דוד; ונער קטן, עמו.
- 20,36 ויאמר לנערו--רץ מצא נא את-החצים, אשר אנכי מורה; הנער רץ, והוא-זרה החצי להעברו.
- 20,37 ויבא הנער עד-מקום החצי, אשר ירה יהונתן; ויקרא יהונתן אחרי הנער, ויאמר, הלוא החצי, ממך והלאה.
- 20,38 ויקרא יהונתן אחרי הנער, מהרה חושה אל-תעמד; וילקט נער יהונתן, את-החצי (החצים), ויבא, אל-אדניו.
- 20,39 והנער, לא-ידע מאומה; אך יהונתן ודוד, ידעו את-הדבר. {ס}
- 20,40 ויתן יהונתן את-כליו, אל-הנער אשר-לו; ויאמר לו, לך הביא העיר.
- 20,41 הנער, בא, ודוד קם מאצל הנגב, ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים; וישקו איש את-רעהו, ויבכו איש את-רעהו, עד-דוד, הגדיל.
- 20,42 ויאמר יהונתן לדוד, לך לשלום: אשר נשבענו שנינו אנוחנו, בשם יתה לאמר, יתה יהיה ביני ובינך וביני וביני זרעך, עד-עולם. {פ}

Lois & Récits de POURIM

Comprendre le sens et appliquer les lois de la joyeuse fête de Pourim. L'histoire détaillée de la Méguila d'Esther, réflexions sur la vraie joie"..."

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions